

گزارش « بیست و ششمین » دورهمی قرآنی در مسجد سیدالشهداء صلوات الله علیه:

(از ساعت ۱۹،۱۵ تا ۲۰،۱۵ - شنبه: ۱۲ اسفند ماه ۱۴۰۲)

« پرسش » این جلسه: « پیام‌های آیه زیر » کدامند؟

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا أُولِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ

يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (بقره/۲۵۷)

پیام اول: همه مردم جهان به خاطر « مختار » بودن یا « الله را خالق و مالک و رازق و ارباب » خود می‌دانند و « **اهل ایمان** » اند یا « خودخواه و اسیر نفس و تابع وساوس شیطانی و **اهل کفر** » اند.

پیام دوم: مشخصه اول « **اهل ایمان** » اینست که « **عقل** » را « رسول و حجت باطنی » می‌دانند و با « تشخیص عقل » خود فقط « خدا » را خالق، مالک، رازق و ارباب خود می‌دانند و « تسلیم » او و « رسولان ظاهری » اویند و همه عشق آنها به اوست: وَ الَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ... (بقره/۱۶۵)

پیام سوم: مشخصه دوم « **اهل ایمان** » اینست که « دنیا » را « محل رشد و آمادگی و آزمایش » خود می‌دانند، لذا در « **ابتلائات** و سختی‌های آن صبور » و « راحتی پایدار را در آخرت » می‌جویند.

پیام چهارم: مشخصه اول « **اهل کفر** » اینست که « تابع حواس ظاهربین و هوس‌های دنیائی » خویش هستند و هیچ « توجه و اعتنائی » به « عقل و منطق و فطرت و وجدان خود » ندارند:

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (روم/۷) ... الَّذِينَ كَفَرُوا ... صُمُّ بَكْمٌ عَمَىٰ فَبِهِمْ لَا يَعْقِلُونَ (بقره/۱۷۱)

پیام پنجم: مشخصه دوم « **اهل کفر** » اینست با دنیاگرایی و غفلت از آخرت « مبدأ شرارت » اند:

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ هُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ (روم/۷) ... يَسْتَحْبِبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ ... (ابراهیم/۳) إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ ... الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ (أنفال/۲۲)

پیام ششم: « **اهل ایمان** » از « عنایت، حمایت، نصرت و ولایت دائم الهی » برخوردارند لذا هر روز آنها « نوروز » و « بهتر و روشن تر از دیروز » است و « رشد انسانی » آنها « بن بستى » ندارد:

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا ... (حج/۳۸) ... وَ كَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ (روم/۴۷)

پیام هفتم: « **اهل کفر** » به خاطر « بی‌تعللی و بی‌توجهی » به « خالق، مالک، رازق و ولی » خود، با همه زرنگی و زیرکیشان خواه ناخواه مثل « لقمه‌ای رها شده » در آسمانند که پرنده‌گان آنرا می‌ربایند:

... فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ ... (حج/۳۱) لذا « طغیانگران و حریم‌شکنان سلطه‌گر »، آنها را به راحتی به « اسارت و بردگی » خود در می‌آورند و دائماً به انواع « ظلم، ظلمت، حق‌پوشی،

حق‌گریزی، حق‌ستیزی و به انواع دنائت، رذالت، شرارت و خباثت » می‌کشاند و « زندگی » را برای آنها « بازیچه » و « بیهوده و پوچ » و « تلخ و سخت » و « غیر قابل تحمل » می‌کند.

پیام هشتم: پس همه مردم یا « عاقلانه و مؤمنانه » در « مسیر نور معرفت و روشنائی حق » هستند، یا به خاطر « غفلت و جهالت و لجاجت » در « مسیر ظلمات و بردگی و آتش همیشگی » قرار دارند.